

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Trst—Genova.

(Politično premišljevanje.)

II.

Velikonemci in njih pristaši v jedrnatem zadržanju, da nameravana stacija za nemško trgovino skozi Trst na vzhod je jedno obdobje gospodarskega pomena. Ko bi bilo to res, potem ostane taktika večine avstrijskih nemških listov še vedno čudna. Kako se vedejo ti časniki, kedar bi jim bilo zagovarjati gospodarske interese naše države nasproti Nemčiji? Znano je, da traja nemška zveza z Avstrijo že več let; a ob enem tudi vemo, da je ves ta čas Bismarck v gospodarskem oziru na Avstrijo hudo pritiskal, in je morala poslednja neugodne kupčijske razmere prestajati nasproti Nemčiji. Te razmere se do današnjega dne za Avstrijo bistveno niso spremenile, in leto za letom odpadejo valed teh neugodnosti hudi davki iz Avstrije na korist Nemčije. A avstrijski nemški listi nasproti takim razmeram skoro brezizjemno molče in na očitane vselej odgovarjajo, da je treba strogo ločiti narodnogospodarske od političnih interesov, Avstrija pa da je z Nemčijo samo v politični zvezi. Tedaj ti časniki dajejo izrečno Bismarcku dvoji obraz vsaj Avstriji nasproti; a zdaj kar najedenkrat tega Jana pozabljajo ter zahtevajo, da Avstrija mora ustrezati Janu politiku tudi kot vrhovnemu nacionalnemu ekonomu Velike Nemčije. Ti listi obsojajo kot veleizdajnike one avstrijske organe, katerim je državni interes Avstrije v prvi vrsti na srci, in kateri ne morejo po svoji vesti odobravati vsega, kar Bismarck nasproti Avstriji ukreplje. Veleizdajstvo je očitati ravno narobe onim pruskim služabnikom, ki nimajo besedice proti temu, da Nemčija od nas na milijone pobira kljub politični zvezi, v tem ko bi vendar taka zveza vsaj vsled dostojnosti zahtevala, da se preočitno nerazmerje v kupčijskih pogodbah poravnava. Ravno o tem pa, da so iste prusofilne avstrijske novine toliko hrup zdaj zagnale, tiči opravičena sumnja, da namerava Nemčija sebi s Trstom pridobiti več, nego samo gospodarski dobiček. Prusofilski so se pa pokazali ob tej priliki tudi organi Tasfejeve vlade, celo taki, o katerih se ve, da so direktno v službi sedanje vlade. Od kod imajo oficijozni listi povodov in uzrokov, z jednako močjo in vztrajnostjo trobiti

v isti rog, kakor listi nemških nacionalcev? Od kod to, da se potezajo za velikonemške interese celo organi naše zunanje politike? Vsaj poslednja si mora tudi v glasilih ostati dosledna, tedaj tudi od Nemčije o pravem času zahtevati ugodnejših gospodarskih pogodb. Take doslednosti pa ne zapazimo v organih ne zunanje, ne notranje politike. Tu je zopet očiten dokaz o resnici, da vladno časopisje je v Avstriji v judovskih rokah, katere služijo objektivnemu raznim gospodom. „Parlamentär“ po pravici tudi Tasfeju očita, da si v tem oziru madeža prejšnjih vlad neče izprati, ko nastavlja jude na čelo svojih organov.

Avstrijski prusko-nemški listi pa kažejo v našem slučaju čudovito nedoslednost tudi nasproti Irredenti in Italiji v obče. Saj vedo tudi slovenski bralci, da nemškonacionalni listi Italijo ob vsaki priliki močno zagovarjajo, in da so ob sklepanju tako imenovanega prijateljstva Avstrije z Italijo tako rekoč poslednjo za prvo snubili v najbolj laskavih člankih in priporočilih. A zdaj isti organi prezirajo gospodarske težnje toliko ljubljene Italije, katera se očitno za Genovo poteza. Nemškonacionalni listi pa tudi avstrijske Lahe in v obče tudi Irredento podpirajo, sosebno da postopanje poslednje, kolikor in kjer morejo, zakrivajo in lepšajo. Zdaj pa so avstrijski Velikonemci popolnem pozabili svojih zvestih tovarišev, kateri bi konečno Bismarcka rajši takoj potopili, nego da ga vidijo vodo kaliti v Trstu. Hej, prijatelji ali „compagnia bella“, kakor se izražate, kje ste pozabili svojo zajemnost.

Torej smo zadnjič prav trdili, da Velikonemci so še vendar kos lisičnosti Irredente, katero v politiki vedno za nos vodijo. Pa prijatelji s severja in juga se še združijo in se družijo tudi v zahipnem razporu, kadar je treba Slovana tlačiti, in v resnici tudi te dni je v jednih in istih listih brati nejednostnost Velikonemcev in Irredentovcev glede na lastne direktne interese, jednost pa gledé na postopanje proti Slovanom.

Po vsem tem je spoznati, kako velikanski je aparat, ki služi Bismarcku v Avstriji; vse se zgane, kakor v umetnem stroji, kadar on ta aparat vzdigne za kakršne koli namere. V enem tednu je možno Nemčiji v Avstriji tako imenovano

mnenje spremeniti in pridobiti na svojo stran. Iz tu razgovorjenega slučaja je pa tudi razvidno, koliko veljajo tako imenovane prijateljske zveze različnih držav; po tem slučaju soditi spravi Nemčija, če se ji zdi potrebno v malo dneh pol Avstrije v svoj tabor. Kako pa je Avstrija za ta del slabo organizovana, ko ji odrečejo še one moči, katere sama vzdržuje; in kako so slabo organizovani še le Slovani, kateri nimajo v Avstriji nobenega središnega glasila, ki bi njih zagovore raznašal tudi zunaj mej naše države. Glede na naše splošnje opomnje bi bil pač že čas, da se Slovani osnujejo in potem krepko vzdržujejo na Dunaji ali nemški, za na zunan pa morda ravno tako primerno francoski pisani list. Naš slučaj pa ob enem daje nalogo državnoborski večini, delati na to, da vlada svoje časopisje v vodilnih močeh prestroji, ker drugače vlada v tem oziru ni vredna krajcarja posebne podpore.

Da se k stvari povrnemo, je izvor sedanjega hrupa, naj se nanaša samo na gospodarske ali tudi politične ozire, jako pomenljiv, in v tem je treba tičke poznati od prej za jednake primere. Morda ni hiperkritično, če mislimo, da načrti tudi za parniško zvezo Velike Nemčije skozi Trst so bili že zdavna dogotavljeni, in je Stuttgartsko trgovsko-obrtniška zbornica samo formalno in na videz začetek vsega družega. Kupčijske zbornice — tako naj bi mislil svet — so politično bolj ali manj indiferentne; Stuttgart je nekoliko oddaljen od Berlina, in tudi so nemški kralji manj sumljivi, če oni ali če se v njih državah kaj sproži. Ergo je sprožena misel Stuttgartske kupčijske zbornice za peticijo na velikonemški državni zbor popolnoma nedolžna v političnem oziru. Nedolžni stvari pa se sme pridružiti celo kak Bismarck in potem njegovi pomagači. Kljub temu nismo še konec dni, ali ves ta slučaj živo spominja na rojstvo sedanjega velikonemškega cesarstva. Tudi takrat se je stvar zasukala tako, kakor da bi bil sedanji bavarski kralj prav za prav prvi povod dal, da se je ustanovilo cesarstvo nemške države, v tem ko je vendar misliti, da formalni akt je bil le nasledek dogotovljenim prejšnjim nameram. Po tem takem je vedenje, kakor da bi se glede na Trst ne bilo še nič sklenilo, da je treba čakati sklepov nemškega državnega zbora ali celo

LISTEK.

Osobna verésija (kredit) z ozirom na socialno reformo.

Člen 1. Zaupanje stavljeno v osebnost posamičnega človeka gledé bodočega plačila — katerega še sedaj ne more ali neče poravnati — imenuje se osobna verésija ali navadno povedano: personalni kredit. — A moderna verésija jemlje v poštev osebo tistega, kateremu se je posodilo, ter išče po sredstvih, pri katerih se osigura dolžnikova odvisnost (od upnika).

Te naredbe razumevajo se po ustroju menice, katera je v modernej družbi postala nekako dolžno pismo, po katerem izražamo gledé na zaméno blaga sploh le obljubljeno bodoče plačilo — potrdilo dolga.

Menica služi nam v javnem življenju slično papirnatemu denarju, kateremu tem laže zaupaš, čim večje število ljudi ga je podpisalo — ter s tem proglasilo ga plačilnim sredstvom.

Ker pa imajo taka dolžna pisma v menični po-

dobi poseben privilegij glede sigurnega plačila in pomoči od sodišča, če se ob pravem času re plačajo; — poseben privilegij, dovoljujoč v prvej vrsti posebne pravice onim, kateri imajo menice v rokah, — postale so te tekom časa verésijska sredstva, in oni, kateri je takšno pismo podpisal, dobi lažje denarja, nego oni, kateri ga neče podpisati.

Tudi prave menice in trgovske nakaznice v podobi menic, imele so od pamtveka prednost radi ostrogi in hitro izterjane plačitve; in umevno je pri trgovinskih razmerah prejšnjih vekov, da je sleherni trgovišče odločno branilo, na javnih sejmih glede blaga in plačila v to svrhu sklenene pogodbe. Koristna se nam dozdeva ta naredba, ker se je pri tačasnih odnošajih trgovec lahko umaknil s sejma, ter tako se plačivci odtegnili: nagodba je bila taka, da se je terjatev, kolikor možno, hitro in ostro izterjala, se ve da brez dolžnikovih ugovorov proti obvezi.

Novejši vek se je isto jako tesno oklenil meničnih pravic, dasiravno so se bile razmere od tedaj silno spremenile; še več — pomnožil in razširil jih je: ustrojil je privilegirani sodski red glede izterjevanja meničnih dolgov, kateri dovoljuje zarubiti pre-

cej celo dolžnikovo premoženje, ter razpolagati vrhu tega z dolžnikovo osebo.

V Avstriji se je poslednja naredba odstranila še le vsled zakona od 4. majnika 1868, po katerem se ne sme dolžnika pripreti niti za menične, niti zaradi družih terjatev v denarji.

Omenjena pravica je jednako veljavna zoper slehernega, kateri se je bil poprej kot menični posestnik podpisal, ter menico porabil mesto plačila. Menici dovoljen privilegij pak razširil se je še toliko, da zarubi upnik dolžnika tudi pred zapalim obrokom, kedarkoli se je navidezno dolžnikova verésija ter zaupljivost v njegovo osebo omajala.

Jednaka pravica preti tudi vsacemu prejšnjemu meničnemu posestniku, ako je namreč na meniči podpisani dolžnik odrekel potrdilo dolžniške zaveze s posebnim podpisom; iz česar je razvidno, da je vpejval modern svet menico kot dolžno pismo v javnost in promet, ne da bi zato trebalo posebne dolžnikove obveze ali dolga sploh. Pri takšnih privilegijih postala je toraj menica sredstvo, po katerem je možno začasno dobiti denarja na osebo. Menica se toraj lahko zelo daleč razširi in vpliva, ker ima kot verésijski papir svojstvo, da sleherni,

posvetovanja v Berolinskih najviših krogih, samo in golo pesek v oči, kateri zadene pa samo mali naivni svet. Tak hrup s tolikim aparatom se ne vzbuja za negotovosti, najmanj pa za malenkosti, in da to ni malenkost, je razvidno celo iz razgovorjanj, vsled katerih se neki prijateljska vez Nemčije z Italijo ruši, in da namerava celo neki minister v Italiji odstopiti.

Da je stvar gospodarsko odvažna, je gotovo; da pa ima tudi političen pomen, je iz naših pojasnil bolj nego verjetno. Nam pa ne ostaje tukaj drugzega kakor še nekoliko posledice poštovati. Kajti ubraniti sa velikim silam ne moremo, tudi mora biti naši državi bolj mari, da se ne zaplete, nego malemu narodu, kateri se mora višim sklepom uklanjati.

K novemu vójinskemu ministru francoskemu.

Vprašanje, kdo v francoskem ministerstvu ima portfelj vójinskih stvari, bilo je političnim, diplomatskim krogom zlasti izza 1870. leta zategadelj zanimljivo in važno, ker se je od dotičnega odgovora dalo sklepati na bolj ali manj napeto razmerje mej Francijo in Nemčijo. Imenovanje generala Levala najnovejšim vójinskim ministrom, pa spremlja ta prikazen, da je obrazloženo v prijazniših zvezah, ki so zadnji čas navstale bile mej francoskim in nemškim kabinetom, da se je baš zaradi tega zgodilo, ker je vójni minister general Campenon obe očesi imel obraeni na nemškega soseda, ker se pa ni hotel ozirati tudi na potrebe, ki krepko trkajo na duri Francije vsled vprašanja tonkinskega.

Novi vójinski minister obeta, da ekspediciji stori nagel in zmagovit konec, v kratkem odpošlje 20.000 mož in skrb ga bode, da se za ugodnega vremena Tonking posede. Tudi proti Kitaju bode prišel drugo pesem peti in vrgel ga bode na pravo bojišče, če si „sinovi nebeškega kraljestva“ še o pravem času ne premislijo, se ne uklonijo prerogeni energiji Francozov.

Dolgo se je prvosednik Jules Ferry pomišljal, predno se je odločil za novega vójinskega ministra, generala Levala. Ferry stoji trdno, a krog njega se sodelavci njegovi v jedno mer preminjajo. Dve leti živi Ferryjevo ministerstvo, a najnovejše imenovanje je v njem že šesta prememba. V 22. dan februarja 1883 porojeno, imelo je že v juliju istega leta novega pomorskega ministra, septembra meseca pa se je znani general Thibaudin umaknil drugemu vójinskemu ministru, generalu Campenonu. V novembru 1883 ostavi Challemeil-Lacour vnanje ministerstvo in ker Jules Ferry nema nobenega pripravnega naslednika odstopivšemu ministru, prevzame sam vnanje stvari in na svoje mesto pokliče za naučnega ministra poprejšnjega ministra Fallièresa. Trgovski minister Herisson bil je peti, ki je odpadel; nadomestil ga je Rouvier. Sedaj pa je Campenonu naslednik postal Leval. Kmalu pa bi bilo šlo še v sedmo. General Leval si je bil namreč izgovoril, da se tonkinska ekspedicija, ki jo je doslej vodil pomorski minister, izroči naravnost njemu; to pa je pomorskega ministra Peyrona peklo in kmalu bi bil šel za Campenonom. Teda premislivši si to stvar, rajši čaka, kaj ne te premembe porečeta zbornici. Da to

večno preseljevanje premierju ni prijetno, to je jasno, a politika je tako velela.

Tudi Campenona ni bilo lahko odsloviti. Kot „vójinski minister Gambettov“ bil je v velikih časteh zlasti pri „republikanski uniji“, tudi si je bil general pridobil v svoji službi znamenitih zaslug. V tonkinski stvari pa je imel svojo glavo, še vnanjsko pomlad dovoljeval je samo 6000 mož za ekspedicijo, to pa je opravičeval s tem, ker bi večja krdela odposlancev napravila veliko zmešnjavo v organizaciji suhe vojske, kar bi se za Francijo pokazalo presudno za časa eventualne mobilizacije. Ker bi za posebno od Campenona predlagano kolonijalno vojsko bilo preveč stroškov, a premalo časa, pomagal si je Ferry, kakor je vedel in znal. Skušal je opraviti z množico vojakov, ki jo je dovolil vójinski minister in pridobil je kamoro za politiko represalij nasproti Kitaji. Toda ta politika ni rodila sadu in čedalje bolj težavno je bilo stališče Ferryjevo in njegovega ministerstva. Zbornični votum z 29. dne novembra prošlega leta pa je zahteval, da je tonkinski aferi storiti kraj in konec. Ker pa general Campenon še ni hotel poslušati glasu politične te situacije, prišlo je torej do tega, da je dobil generala Levala za naslednika.

Novi vójinski minister je najsposobniši general francoski, v časteh kot vojak, kot uradnik in organizator. Bil je že poprej blizu, da postane vójinski minister, toda bil je prepoln popravljivih idej, bil je samo vojak, ne tudi politični strankar, kar ga je mnogim kazalo kot orleanista. Vse bolj popularen bil je general Campenon, zato je tudi prvstvo imel, in če se je sedaj onemu umakniti moral, je to znamenje, da zahteve politične večkrat odstranijo osobne in fakičnozno pomišljaje.

Kar se tiče generala Levala in njegovega stališča za revanche-politiko, gotovo je to, da se bode tudi on oziral na vzhodno stran Francije; vendar pa so stvari sedaj tako nanesle, da poslej tudi v francoskem vójinskem ministerstvu ne bode vladala samo jedna ideja, ideja maščevanja, katerej je Campenon žrtvoval svojo službo in tonkinske stvari, nego se bode gledalo tudi na to, da se ustreza zahtevam splošne politike. Zadnji čas se je pokazalo dovolj znamenj, da je Jules Ferry popustil idejo osvete v političnem oziru; ker pa se je sedaj tudi znebil ministra, ki se je tonkinski aferi zategadelj protivil, ker je hotel vso vojsko imeti pripravljeno za boj proti Nemčiji, dokazuje nam s tem, da je idejo osvete zadušil v sebi tudi v vojaškem zmislu. V Francozih pa to nema posebne cene, in če tudi jih je premier temu novemu okusu nekoliko privadil, ker že dalj časa hodi z Nemčijo jedno politično pot, če prav tudi v Franciji vedó, da se je Evropa zarotila proti sleherni vojni, vendar narod francoski svojega sovraštva do Nemčije zatreti ne more in še zmirom je vprašanje, čegavo postopanje bode v prihodnje bolj opravičeval, — Ferryjevo in Levalovo ali marveč Campenonovo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 12. januarja.

V državnem zboru pride v prvih dneh meseca februarja na vrsto predloga o uredbi duho-

uporabivši ga, tudi porok plačtvi. Sigurno je tudi, da če bi ne bilo takšnih meničnih privilegij, da bi se ne razpečalo toliko blaga na verésijo: kajti verésija proti menici je očitno najvarnejša, ker obljubi dolžnik svojo last in osebo po menični obvezi; — potlej pa, ker menico prejemnik lahko kot denar porabi, bodi si, da jo naprej proda ali pa ž njo kak dolg poravnava.

Nasprotno pak je ravno tako razvidno, da bi ne ponehala verésija, če izmre promet v blagu proti verésiji; ne, niti dokazano ni, da pospešuje v resnici promet proti verésiji verésijo samo, ter da je li proizvodstvu v obče ugoden.

Resnično je, da se vrši več: in gotovo važnejši del celega svetovnega prometa v blagu kar naravnost v gotovem plačilu; na svetovnem tržišču Londonskem in v vseh poglobitvejših trgoviških sveta, prodaja se blago izključljivo v gotovini ali vsaj ne brez primerne varnosti prodajalčeve; zaupa se k večjemu toliko, da se glede kupljenega blaga kratek odmor dovoljuje.

Kupovanje in prodaja proti verésiji ni ondi nič menj čislana, kar je gotovo znamenje poštenosti. Faktum je dalje, da je v najzgodnejših zgodovinskih dobah kupovanje na verésijo čisto nena v a d n o

bilo, a da se je navzlic temu zamena blaga prav povoljno vršila, ter da se je menica, se ve da ne v današnji obliki rahila v bistveni prospeh trgovinstva.

Če se tedaj vrši zamena blaga točno brez verésije, tak ni nikakor umljivo, da se verésijske izjeme še na poseben način odlikujejo (privilegirajo): da se namreč verésija lahko s papirčkom nadomestuje, kateri kupca ali dolžnika razen večje, nikoli popolnem sprejete svote tudi glede osebe obvezuje.

Verésija proti menici je tedaj v obče škodljiva in krivična, ter služi izrečno le meničnemu prejemniku, kateri si po njej precej lahko denarja preskrbi ali pa si dolžnikovo osebo zagotovi. Ako je že tedaj prodaja blaga proti verésiji, zavarovana z menico, neobhodno potrebna, vendar ni nikakor menični privilegij opravičen.

Pri tem pa ne obsojamo brze in hitre izvršbe, katera je izključljivo menici dovoljena, temveč nasprotno zahtevamo, da zadobi vsakatero dolžno pismo neplačano ob zapalem obroku menici jednako pravico in najčutejši izvršetek, izvzemši se ve da pravico do dolžnikove osebe in svobode, katera se ne bi smela nikoli in pod nobenim pogojem za dolžne obveze omejevati.

(Dalje prih.)

venske plače. Ta stvar že dolgo čaka rešitve in letos konci dobe sedanjega zbora se bode tedaj rešila.

Česki volilni komitet za **Brnsko trgovsko zbornico** je sklenil pritožiti se pri upravnem sodišči, da so se volitve ovrgle, in h kratu naprositi vlado, naj počaka z razpisom novih volitev, dokler o tej pritožbi ne razsodi upravno sodišče. Nadalje je sklenil komitet obrniti se do českih poslancev, da interpelujejo o tej stvari vlado. — Volilna komisija je v soboto imela prvo sejo, odkar so se ovrgle volitve. Prvosednik, namestništva svetnik, Schrötter prečital je ministerski ukaz, ki velela razpisati nove volitve. Česki člani so ugovarjali, da ne bi bilo ministerstvo smelo razpustiti zbornice, pa na njih ugovor se ni oziralo. Potem so predlagali, da se počaka z razpisom novih volitev, dokler upravno sodišče ne razsodi, je li smelo ministerstvo ovreči volitve ali ne. Tudi na to se komisija ni ozirala, kajti v njej odločuje glas vladnega zastopnika, in sklenila je razpisati volitve. Dan, kdaj bodo volitve, se pa še ni koočno določil.

V klubu narodne stranke **hrvatske** je naznanil ban, da vlada pomladi predloži saboru predlogo o reorganizaciji politične uprave, potem o razobremenjenosti občin, kolikor je mogoče. Potem bode vlada izdelala nov volilni red. — Razmere v saboru postajajo vedno neznosnejše. Večina kaže povsod svojo moč. Poslanca Pisačiča je izključila za dvajset sej, ker je razžalil saborskega predsednika. Zavrgla je pa nujnost predloga Davida Starčevića, da sabor protestuje proti temu, da se je poslanec Radošević, ki je brambovski častnik, zaradi svojega delovanja v saboru poklical pred vojaško častno sodišče, ne da se bil zato poprej vprašal sabor. S tem se je rušila imuniteta deželnega poslanca, in dolžnost sabora bi bila proti takim slučajem se odločno ustaviti, naj pripada dotični poslanec večini ali opoziciji. Mej srbskimi poslanci se kaže nevolja, da se zakon, ki ima varovati pravice Srbov na Hrvatskem tako dolgo ne predloži v sankcijo. Dosedaj je srbski klub podpiral vlado, nadejajoč se, da se bode ta ozirala na srbske želje. Ker pa vlada tega ne stori, začenejo ti poslanci premišljevati, bi li ne bilo bolje, ko bi kazali manj gorečnosti za njo.

Mej Rumuni na **Ogerskem** in Sedmogradskem se je začelo živahno narodnostno gibanje. Njih listi zahtevajo, da se na Sedmogradskem na državne stroške osnuje rumunsko vseučilišče, in povdarjajo, da državni zbor ne more rešiti narodnostnega vprašanja, temveč mora to storiti narod sam „z družimi sredstvi“. Sausali so se sporazumeti s sedmogradskimi Saksouci, da bi se skupno borili proti Madjarom, a ta poskus se ni posrečil. Nemec nikjer neče podpirati nikake druge narodnosti, tako tudi na Sedmogradskem Rumunov ne.

„Berliner Tageblatt“, najbolj razširjeni list Nemčije pravi k vprašanju: „**Trst ali Genova**“ to le: „Prepir, se-li Berlin odloči za Genova ali pa za Trst kot bodoče izhodišče nameravani nemški parobrodski progi po Tihem oceanu, vrè veliko bolj v Italiji, v Švici in v Avstro-Ogerski, nego-li pri nas doma na Nemškem. Ta čas usoda parobrodške predloge v državnem zboru ni še čisto nič določena, brez dvojbe pa se bode zgolj z ozirom na gospodarske koristi Nemčije izbiralo mej Genova in Trstom. Vender se bodo morali prevažni, doslej še neznani uzroki navesti, da se pokaže, je-li Trst ugodniši mimo Genove za Nemčijo. Mi smo torej zelo hladni za vse izjave, dohajajoče z Dunaja itd., ki hočejo prikupiti nam Tržaško mesto. To se ve, da ne cenimo nizko političnega pomena, ki bi ga izvolitev Trsta v sebi imela; le-ta bila bi nekakšna ilustracija za misel gospodarske zaveze mej Nemčijo in Avstro-Ogersko, misel, o kateri se je že mnogo govorilo, seveda bolj v zlatih sanjah, kot v živi resnici.“ Ne verjamemo, da „Triester Tagblatt“ ponatisne tudi to izjavo, da si se baš on čudovitega mojstra kaže v zbiranju člankov in notic, ki se tičejo tega vprašanja! Mi imamo pripomniti samo to, da se nem Nemci v rajhu vidijo bolj odkritosrčni, kakor Nemci avstrijski. Sicer pa „Berliner Tageblatt“ dosledno povdarja, da Nemčiji bolje kaže Genova, nego Trst. To je pa tudi res, da uredniki njegovi ne hodijo še v šolo pri Tržaških nemških listih.

Vnanje države.

V holgarskem sobranji je poslanec Cinkov interpeloval vlado o **makedonskem** gibanji, sklicevajoč se na 25 član Berolinske pogodbe. Vprašal jo je, ali jej je kaj znanega o grozodejstvih v Makedoniji, in kake naredbe so se že storile za varstvo makedonskih Bulgarov.

V **nemškem** državnem zboru je v petek bilo posvetovanje o dovolitvi 150.000 mark za preiskovanje Afrike. Dotični odsek je nasvetoval, da se za jedno tretjino pomanjša dotični znesek. Državni kancelar se je potegoval, da se v to dovoli polnih 150.000 mark, in navajal važnost te zadeve za Nemčijo, a ni mogel preveriti večine zbora in stvar se je še jedenkrat izročila dotičnemu odseku. — Komisija državnega zbora, katerej se je izročila predloga o subvencioniranem parobrodnej vožnji, imela je v petek sejo, in se posvetovala ali ne bi se izbral Trst ali Genova za pristanišče nemškemu parobrodom. Več članov je ugovarjalo sploh, da bi se kako laško ali avstrijsko pristanišče izbralo za sedež temu nemškemu parobrodnemu društvu. Omenjalo se je, da ne bi bilo pametno podpirati dru-

štvo, ki bi prevažalo tudi mnogo švicarskega in avstrijskega blaga, ter tako podpiralo švicarsko in avstrijsko trgovino. Jeden poslanec se je potegnil za Genovo, ker je bliže južnih nemških držav kakor Trst. Nazadnje je komisija izvolila podkomisijo, da bode pretresovala to stvar.

Turške oblasti so baje prišli na sled čerkeske zarote. Turška vlada je v velikih skrbeh, ker je mnogo visokih dostojanstvenikov, celo načelnik policije, čerkeske narodnosti. V Carigradu samem je nad 30.000 Čerkesov, ki so se priselili iz Rusije. V provincijah Nikodemija, Brussa in Valikeser Čerkesi nečesto priznavati turških oblastij. Sploh se Čerkesi malo brigajo za turške urade in ukaze ter slušajo le svoje načelnike.

Mej **Kitajem in Francijo** bode prišlo do prave vojne. Diplomatična zveza se bode kmalu pretrgala, če se še ni, kajti ministerski predsednik in minister vnanjih zadev, Ferry zaukazal je vsem diplomatičnim poverjenikom in konzulom francoskim v Kitaji, da imajo ostaviti svoja mesta in vrniti se v Francijo.

Kakor poroča nek francoski list, vrše se sedaj dogovori mej Parisko, Dunajsko, Berlinsko in Petrogradsko vlado zaradi identične note, s katero bodo te vlasti odgovorile na angleške predloge o rešenju **egiptovskega** vprašanja. O vspehu teh dogovor še ni nič znanega.

Dopisi.

Iz Ptuja 11. januarja, [Izv. dop.] (Raznoverstnosti.) Nekdo se v današnjem listu pritožuje zavoljo slovenskih menic, pozabi pa da naglost ni dobra. Gospod dopisnik izvedite, da jih tudi pri davkarji ni, akopram je tem zaukazano, da se imajo do 1. januarja 1885 leta z menicami s slovenskim tekstom preskrbeti, da jaz celo trdim, da do danes že nobena davkarja na slov. Štajerskem nema taci menic. Vsaj ti gospodje ravnaajo, kakor jim ljubo, voljo ministrovo spolnovati to ni ravno vedno treba. Ako se Nemec recte nemčur pritoži zavoljo davčnih knjižic z nemškim-slovenskim tekstom, takoj dobi knjižice s samo nemškim tekstom, slovenska stranka pa je že pred pol letom zahtevala knjižice s slovenskim tekstom, a do danes jih še nema, pa jih menda tudi nikdar imela ne bode. Se ve da pritožba nemčurja je bolj opravičena nego Slovenca.

Našemu poštarju je tudi vse dovoljeno. Njemu namreč ni treba imeti tiskovin v obeh jezicih, akopram mu je c. k. poštno ravnateljstvo zaukazalo, da se mora s tacimi tiskovinami preskrbeti. Ravnateljstvo ravna, poštar pa obrne. Zaman je vsaka pritožba od naše strani, ne pomaga nič, kajti gospod poštar je vsegamogočen v svojih tiskovinah.

Ali hočemo o pačenji imen v naših zemlj. knjižgah govoriti? O teh pa le tiho, kajti ta pisava je že tako razaljiva za vsacega posamičnega Slovenca, da, za celi Ptujski slovenski okraj, da nam o tej stvari ni možno pisati. To je že gnusno. In vse te krivice moramo Slovenci nolens volens mirno prenašati, kajti nikdo noče črhnuti besede za nas.

Iz Ptuja 10. jan. [Izv. dop.] (Dr. Kleinsasser.) V neki meščanski hiši je zbolel otrok na vratni bolezni. Vračnik ga je na davici (difteritis) zdravil, in je ta slučaj tudi politični sodniji na znanje dal. Okrajni zdravnik ima dolžnost tak slučaj preiskati in potrebno ukreniti. Kaj pa je gosp. dr. Kleinsasser storil? Mestne policaje je poslal, da bolnega otroka pregledajo in mu o bolniku in bolezni poročajo. G. dr. Kleinsasser je namreč tudi v mestnem odboru, in si to oblast nad policaji privoljuje. Ko pa mestni župan to zve, mu nedostanost tega postopanja očita, in ga opomni, da je on kot okrajni zdravnik za to postavljen, konstatovati, na čem da je bolnik bolan, in da bi to zlorabljenje policajev utegnulo nevarne posledice imeti. Še le sedaj si je g. dr. Kleinsasser pogum vzel, da je bolnega otroka osebno pregledal. Konstatoval je, da otrok ni za davico bolan. Vender je otrok hitro potem umrl, in g. dr. Kleinsasser je naročil, da so ga morali hitro v mrtvašnico odpraviti. — Za neke dni je tudi otrok tukajšnjega policaja na vratni bolezni zbolel in tudi umrl, ali na davici? To naj Ptujski — policaj konstatuje. —

Domače stvari.

— (Pesniku Simonu Gregorčiču) odposlal je g. Vaso Petričič, kot predsednik prvemu „zabavnemu večeru“ naslednje pismo:

Velecenjeni gospod!

Pisatelji, narodnjaki in odlični meščani Ljubljanski, zbrani dne 3. t. m. pri prvem „zabavnem večeru“ v Ljubljanski čitalnici pooblastili so me, na-

znaniti Vam, da smo na napominanem „zabavnem večeru“ sklenili jednoglasno z ozirom na premnoge zasluge Vaše za slovenski narod, pozdraviti Vas prav udano in Vam izraziti neomejeno ljubezen in spoštovanje svoje. Posebna mi je čast, da se smem ob enem kod podžupan Ljubljanski udano pokloniti Vašemu geniju, kičoč Vam v imenu „zabavnega večera“ in mesta Ljubljanskega: naj Vas nam Bog ohrani še mnogo, mnogo let na čast in slavo milemu narodu našemu!

V Ljubljani, dne 4. januarja 1886. leta.

Z odličnem spoštovanjem

Vaso Petričič,
predsednik „zabavnega večera“ in
podžupan Ljubljanski.

— („Zabavnega večera“) preteklo soboto udeležilo se je 43 gospodov. Predsedoval je g. dr. Vošnjak, berilo pa je imel g. R. Bežek, ki si je izbral tako prikladen predmet, da smo temu berilu drage volje dali prostora pod črto. Ostali del večera izpolnjeval se je raznimi nagovori in petjem. Slednje bilo je posebno izborno, kajti peli so gg.: Pribil, Štamcar, Valenta in Noll. Z veseljem pozdravil se je sklep, storjen v pevskih krogih: da pojde letos 16—20 najboljših pevcev v Prago ter bodo ondu in po drugih českich mestih dajali koncerte na korist raznim zavodom. Da se ta misel izvede, pričelo se je takoj nabiranje doneskov, katero se bode tudi v bodoče nadaljevalo.

— (Ljubljanski mestni zastop) prosil je mestnega zastopa v Pragi, naj mu bi odposlal odobrene črtéze in proračune od novih šolskih stavb v Pragi, potem črtéze od mestne ubožnice ter da bi mu poročal o vodovajnih stvareh Praškega mesta. Ker pa je teh črtézev in načrtov preobilo, ustreže mestni zastop Praški želji Ljubljanskega zastopa rad tako, da Ljubljana odpošlje v Prago tehniškega strokovnjaka, kateremu bode dovoljeno, vzeti posnetkov iz Praškega arhiva.

— (Loterija „Narodnega doma“) Tiskani seznam vseh izžrebanih dobitkov izide v kakih štirih dneh in bode potem p. n. občinstvu na razpolaganje.

— (Včerajsnji ples v Čitalnici) se ni odlikoval po velikem številu obiskovalcev, a plesalo se je mnogo, vztrajno in elegantno.

— (Umrli) je v 9. dan t. m. v Zagrebu gospa Rozalija Benigar, rojena Lukež, soproga gimnazijskega profesorja g. Ivana Benigarja.

— (Umrli) je včeraj v Velikem Varadinu tamošnji brigadir general Polz pl. Rutersheim po kratkej plučnej bolezni. Pokojnik bil je doma iz Košane na Kranjskem, mej aktivnimi generali jedini Kranjec v armadi. Poveljeval je nad 25 let ogerskemu polku Friderik d' Este št. 51, ki ima svoj nabor v Pečuhu na Ogerskem. Vodil je ta polk v Bosni jako srečno, za kar ga je imenovalo mesto Pečuh svojim častnim meščanom. V kratkem bi bil pokojnik praznoval petdesetletnico svojega vojaškega službovanja. Odlikovan je bil z vitežkim križem Leopoldovega reda, redom železne krone III. vrste in vojaškim zaslužnim križem. Oženjen je bil g. Polz z Ljubljankanko gospo pl. Rutersheim, posestnico hiše v Gosposkih ulicah št. 6.

— (Ustrelil) se je včeraj zjutraj ob 4. uri v Lattermanovem drevoredu Eduard Wawreška, c. kr. asistent tukajšnjega deželnega plačilnega urada in bivši predsednik Maveriske „Ortsgruppe“ nemškega šulferajna. Ustrelil je dvakrat z revolverjem in se tako dobro zadell, da je takoj mrtev obležal. O nagibih samomoru govori se mnogo, pravi povod pa je ta, da je poneveril nekoliko novcev, rekše depozit, mej drugim 240 gld. od Holzapfelneve ustanove, ko je bil v Črnomlju nadomestovalni davčni nadzornik. Ko je iz Črnomlja moral v Ljubljano, dohajale so Wawreški prepogosto sumne brzojavke in mnoga pisma, ki so ga spominjala na storjene grehe in na poravnanje. Ker ni mogel poravnati primanjkljajev in ker se je bal preiskave, odtegnil se je samomorom posvetnej pravici, zapustivši veliko dolgov in slab spomin. Pred smrtjo pa se je še zabaval v tukajšnji kazini ter v „kneipi“ nemških turnarjev v humorističnem govoru naglašal svoje nemško čustvo. Tudi pri tem samomorilci bilo je opazovati, da nekateri krogi rajši prepuščajo službe pustolovnim tujcem, nego poštenim in značajnim domačinom, da se podpira in neguje klečeplazstvo čestokrat uradovanju samemu na škodo in da se premnogokrat jemlje v ozir, je li dotičnik pristaš nemčurske stranke. Muogo je čudnega gradiva iz

življenja tega samomorilca, a ne zdi se nam vredno, da bi tratili prostor.

— (Vaclav Brožíkov večer.) Slovansko pevsko društvo na Dunaji priredi s „Slovansko Besedo“ v ponedeljek 12. januarja slavnosten večer v čast slavnemu českemu slikarju Vaclavu Brožíku, katerega slike so baš razstavljene v domu umetnij. Umetnik, ki že dolgo časa biva v Parizu, mudi se nekaj časa na Dunaji ter se bode osebno udeležil slavnostnega večera. Da bode ta večer veselejši, ni treba posebe omenjati. V sporedu sta tudi dve slovenski pesni.

— (Nova skladba.) Dr. B. Ipavec uglašil je v serce segajoče besede Gorazdove, v 1. štev. „Ljub. Zvona“ priobčene pesmi „Mi vstajamo, mi vstajamo!“ ter skladbo poklonil „Slov. pevskemu društvu v Ptuiju“. Društvenikom „Slov. pevškega društva“ bode se skladba razposlala, kakor hitro bodo sekirice gotove. Ptujski društveniki se že učijo to skladbo in jo bodo najbrže pri koncertu 2. februarja peli.

— (Trapisti) kupili so zemljo in razvaline nekdanjega kartuzijanskega samostana v Žčah pri Konjicah. Meseca marca prišlo jih bode 19 tjakaj in pričelo se bode zidanje in popravljanje.

— (Porod na ulici.) Neko služkinjo, ki je bila ravno na potu v deželno porodnišnico, prebiteli so včeraj v Šelenburgovih ulicah porodni popadi. Prenesli so jo v vežo Zupančičeve hiše, kjer je kmalu porodila dečka. Odneli so potem mater in novorojenca v porodnišnico.

— (Nesreča na železnici) V soboto 10. t. m. ob 8. uri zvečer pal je začasni sprevodnik in hišni posestnik iz Ljubljane, Andrej Dimnik, blizu Postojine z voza pod kolesa tovornega vlaka, kateri je nesrečnemu nad 60 let staremu možu razen glave razdrobil vse truplo na kosce.

— (Posojilnice) jako vrlo delujejo. Ptujška posojilnica imela je decembra meseca 4926 gld. 32 kr. dohodkov, 5538 gld. 21 kr. pa izdatkov. V preteklem letu imela je ta posojilnica skupnega prometa 107.372 gld. 61 kr. — Posojilnica v Pišcah, ki deluje še le pol leta, imela je 17.121 gld. prometa. Od čistega dobitka dalo se je 420 gold. rezervnemu zakladu.

— (Službena znamenja za ženske, ki imajo paziti na železnico.) Zbor železniških ravnateljev ukrenil je v 11. dan decembra prošlega leta, da predlaga, naj se ženskam v znamenje službe pri železniškem nadzoru daje čez roko rumen ovoj, na njem črno leteče kolo. Trgovinski minister je ta predlog potrdil z odlokom z 29. dne decembra pr. leta.

Razne vesti.

* (Potresi na Španjskem.) Kakor poročajo brzojavke zadnjih dni, še nemajo ubogi Španjci miru pred potresi. Tako se brzojavlja iz Madrida 9. t. m., da so čutili v pokrajini Malagi zopet potres in da so prebivalci ostavili pokrajino Granado. Zemlja pri vasi Guejavar ponižala se je za 22 m. in reka premenila je svoj tok. 7. t. m. prišel je španjski kralj Alfonzo v spremstvu svojega ministra notranjih zadev, mnogo senatorjev in poslancev svoje potovanje po Andaluziji. 500 000 frankov namenil je kralj iz svojega premoženja nesrečnim državljanom ter jih sedaj deli sam lastnoročno ubogim rodbinam po ponesrečenih krajih. Ne le po Španiji, osobito v Madridu, tudi drugod v Parizu, Berlinu in na Dunaji nabirajo odbori mile darove v nujno pomoč nesrečnim prebivalcem pirenejskega poluotoka, od katerih že nekateri glada in mraza umirajo.

* (Nesreča na železnici.) Iz Buenos-Ayres se poroča 5. t. m., da se je na južni železnici pripetila grozna nesreča. 20 oseb je deloma mrtvih, deloma teško ranjenih.

* (Židovski izgredi) po Rusiji množe se dan na dan. Tako se iz Odese poroča, da se je nedavno preko 2000 židov zbralo pred tamošnjim policijskim poslopjem z namenom, da bi mej izgredom oprostili štiri zaprte žide. Ker silnemu izgredom policija sama ni bila kos, poklicali so na pomoč še vojake, katerim se je velelo streljati mej izgrednike. Smodnik in svinčene kroglice pa židom neso dišale, razpršili so se, a mnogo glavnih osnovateljev izgreda in razgrajalcev so prijeli in zaprli. — V Kišenjevu so pa židje pred kratkim nekega policijskega uradnika na javnej ulici napali in žalili, ker je policijsko oblastvo žide svarilo radi mnogih nespodobnostij.

* (Polk-dedič.) Kakor se poroča iz Pariza, podedoval je vojaški peš-polk v Carcassonne 200 000 frankov. Mati generala Aymard-a, baronica Aymard, umrla 4. t. m. volila je namreč ta znesek peš-polku št. 63, kateremu poveljnik je bil njega dni njen sia. Srečnim dedičem naznanilo je že vojaško poveljništvo to redko in preveselo vest. A navstalo je v merodajnih vojaških krogih kočljivo vprašanje, kaj početi s podedovanimi 200.000 fr.

Loterija „Narodnega doma“.

Pri žrebanju dobitkov „Narodnega doma“ zadle so naslednje dobitke naslednje številke:

66021	95834	55057	71504	69411	5319
88494	64644	30219	84924	60780	24940
51768	22038	25744	79041	1485	44991
92197	85954	92773	39677	85078	32009
91732	45935	81585	98416	33488	21455
5573	25082	72465	48031	40164	29203
22070	87435	44450	68186	24630	38889
35454	49886	78525	23923	57529	34916
26980	57400	72912	54874	32672	96767
91015	47498	98372	57893	80809	8229
67040	63667	2794	24033	12742	34849
85291	78767	52278	82406	1296	27842
15729	22660	43137	25230	95624	21386
32123	13536	28218	50121	58374	15787
35918	53780	76474	15674	71001	30220
16553	18438	44223	57413	41892	88275
46194	74327	39025	69470	87469	32898
15572	39535	97700	88373	88675	12575
72313	88215	35661	78854	62307	51417
53299	86538	28404	98287	12913	49269
75860	83972	56866	12536	78989	7861
16915	52966	47030	66098	30412	24173
36055	52921	19963	1726	11674	7601
48526	20109	27140	386	92959	67898

(Dalje prih.)

Loterijske srečke 10. januarja:

Na Dunaji:	32,	56,	79,	71,	23
V Gradci:	60,	22,	24,	54,	62.

Tržne cene v Ljubljani

dné 10. januarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6.50	Špeh povojen, kgr.	72
Rež,	5.4	Surovo maslo,	84
Ječmen,	4.55	Jajce, jedno	35
Oves,	2.92	Mleko, liter	8
Ajda,	4.55	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	5.85	Telečje	70
Koruza,	5.40	Svinjsko	54
Krompir,	2.86	Koštrunovo	36
Leča,	8	Pišanec	45
Grah,	8	Golob	17
Fizol,	8.50	Seni, 100 kilo	169
Maslo, kgr.	92	Slama,	151
Mast,	82	Drva trda, 4 metr.	780
Špeh frišen,	54	„ mehka, „	520

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
10. jan.	7. zjutraj	737.67 mm.	— 5.6°C	sl. szh.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	737.18 mm.	— 3.2°C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	735.79 mm.	— 5.8°C	sl. svz.	obl.	
11. jan.	7. zjutraj	730.03 mm.	— 10.0°C	sl. svz.	obl.	18.00 mm.
	2. pop.	725.72 mm.	+ 0.8°C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	724.11 mm.	+ 0.8°C	sl. vzh.	obl.	snega.

Srednja temperatura obeh dni je znašala — 4.9° in — 2.8°, za 2.3° in 0.2° pod normalom.

Dunajska borza

dné 12. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld.	—	kr.
Srebrna renta	83	95	„
Zlata renta	105	40	„
5% marcna renta	98	40	„
Akcije narodne banke	865	70	„
Kreditne akcije	295	70	„
London	123	75	„
Napol.	9	79	„
C kr cekini	5	80	„
Nemške marke	60	40	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld	126	„
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	171	25
4% avstr. zlata renta, davka prosta	105	40	„

Ogrska zlata renta 6%	123 gld.	15	kr.
„ „ 4%	96	20	„
„ papirna renta 5%	91	80	„
5% štaterske zemljišče odvez obliq	104	—	„
Dunava reg srečke 5%	100 gld.	116	75
Zemlj obliq avstr 4% zlati zast listi	122	—	„
Prior. obliq Elizabetine zapad železnice	111	30	„
Prior. obliq Ferdinandove sev. železnice	106	—	„
Kreditne srečke	100 gld	175	50
Rudolfove srečke	10	19	—
Akcije anglo-avstr banke	120	97	25
Tramway-društ velj 170 gld a v.	210	75	„

Odvetniški koncipijent,

imejoč pravo zastopati, išče službo. — Dopisi upravništvu „Slovenskega Naroda“.

Kovačija v Kranji

se odda v **najem** izurjenemu kovaču, kateri se mora skazati s koncesijo za podkovanje konj. — Ponudbe vsprejema **Jozefa Babič v Kranji.**

Prava marzeilska galerta

je najgotovnejše, najhitrejše in najcenejše sredstvo za čiščenje in zboljšanje vina in jamči se za najboljši uspeh; dobiva se pri

A. HARTMANN-u,

v Ljubljani, Tavčarjeva palača.

Razpis

službe občinskega zdravnika v **Podgradu** (Castelluovo) z letno plačo 600 gld. — Prosilci naj pri županu v Podgradu uložijo svoje prošnje s spisi vred v **šestih tednih.** Prosilec mora biti ali slovenskega ali pa hrvaškega jezika zmožen. — Natančneje o tej službi izve se pismeno ali ustmeno pri **J. Jaksetič-u,** načelniku v Podgradu.

Podgrad, dné 3. januarja 1885.

J. Jaksetič,

podžupan.

(13—3)

Priznana nepokvarjene, izvrstne

Voščene sveče

izdelujejo (750—9)

P. & R. Seemann v Ljubljani.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Germania“, 4300 ton, okoli 15. jan. 1885.

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKUILE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano d' Ant. Poglayen,** generalnega agenta v Trstu.

Gostilnica

v sredi trga **Železniki** na Gorenjskem, dobro obiskovana, z malo gozda in dvema vrtoma za sadje in zelenjavo, ter poleg tega posebno pripravna še za mesnico, specerijsko prodajalnico ali kakeršno koli kupijo, **proda** se po ceni iz proste roke. Tudi se more takoj le polovica kupne cene plačati. — Naslov:

Ivan Grill v Železnikih na Gorenjskem.

V AMERIKO

pride najceneje, kdor se obrne na

ARNOLDA REIFA, DUNAJ, L. PESTALOZZIGASSE 1,

najstarejša trdka te vrste. (623—15)

Natančneje izpovedbe in prospekti zastoj.

Zoper jetiko!

Radgostski

universalni čaj

in rožnovski maho-rastlinski celtilčki,

priporočajo se posebno za vse, tudi za zastarane bolezni na pljučah, za srčne, prsne in vratne bolečine, posebno za sušico, želodčno slabost, za splošno slabost čutnic in začenjajočo se pljučnico!

Veliko število priznanskih pisem razpolagajo se v priporočanje.

Velespoštovani gospod **Seichert!**
Iz Hrudima mi je pisala denes moja prijateljica, naj jej pošljem tri zavitke vašega slovečega Radgostskega čaja, ter pravi med drugim tudi to, da jej je ta čaj prava dobrota. Izvolite mi tedaj, ako mogoče s poštanim povratom, pod mojim naslovom poslati tri zavitke čaja in 2 škatlici rožnovskih celtilčkov.

S špoštovanjem

Marija Ridel,

soproga izdelovalca glasovirov v Nahodu

(Česka).

Vaše blagorodje!

Prosim vas, pošljite mi po poštne povzetki v poskus jeden zavitek Radgostskega čaja in 2 škatlici maho-rastlinskih celtilčkov za neko na prsih bolno osebo, ki kri bljuva. Vansko leto je to zdravilo istoj dobro služilo in bilo vapošno. Naslov: Župnija Kilb, severne železnice postaja Loosdorf.

Vaše blagorodje!

Ker sem večkrat užel vašo zdravila hvaliti, dakle prosim, da mi pošljete brzo 2 zavitka Radgostskega čaja.

Udani

Henrik Lene,

dvorni puškar, v Berlinu Friderikove ulice 112.

V Berlinu dné 14. aprila 1877.

Čestiti gospod!

Rabil sem vaš čaj zoper svoj hronički katár v želodci; ker mi je pa resnično pomagal, prosim vas prav prijazno, pošljite mi po poštne povzetki še 2 zavitka svojega izvrstnega Radgostskega univerzalnega čaja.

Spoštovano

Math. Bertel, trgovec.

Thüringen, Voralberg, dné 30. jan. 1879.

Od tega po zdravniškeje razloži in predpisih pripravljene čaj, veja za 14dnevno rabo pripravljene paket z nakazom o rabi 1 gld. av. v. Jedna originalna škatlja Rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov 50 kr. Za kolek in zavijanje pa 10 kr. posebe. **Radgostski univerzalni čaj in Rožnovski maho-rastlinski celtilčki** dobivajo se vedno le v lekarni **J. Seicherta v Rožnovi** na Moravskem, in razpošiljajo se naročila na vse strani proti poštne povzetju.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi zaloge sledeči lekarni: **W. Mayr v Ljubljani,** **W. König v Mariboru,** **S. Mittelbach in J. Čejbek v Zagrebu,** **Barmherzige Brüder in A. Nedved v Gradcu,** **A. Marek in J. Kupferschmied v Celju,** **O. Russheim v Lipnici,** **Carl Grabacher v Murau,** **J. Illing v Rottenmanu,** **W. Thurnwald v Celovcu.**

Zaloge

napravile se bodo v vseh lekarnah in večjih prodajalnicah materialnega blaga.

Doktor Horstova jedino prava voda za oči, prirejena natanko po starem rodbinskem receptu tega svetovno slavnega zdravnika za oči, pripravna je za okrepjenje in vzdržanje vida v vsaki starosti; v kratkem ozdravi ne da bi bolnika motila v njegovem poklicu, frišni ali stari prisad na očeh, pege na rožnici in kašo ter odpravi sitno solzenje.

Izvirna steklenica z navodom za rabo velja 70 kr., za kolek in zavoj 10 kr. več.

Prava se dobi **samo naravnost** iz lekarne v kopelišču Rožnovi.

Rožnovski cvet za živce, hitro in trajno ozdravlja putiko, trganje po udih in vsake vrste slabost v živcih in kitah, Izvirna sklenica 70 kr. av. v., za kolek in zavoj 10 kr. več. Pravi se dobi **samo naravnost** iz lekarne v Rožnavi (Moravska).

(770—6)

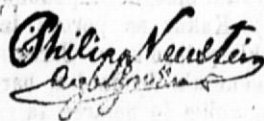

Boljši od vseh podobnih izdelkov, nájajo te pastilje nič škodljivega v sebi; najuspešnejše se rabijo zoper bolezni v organih spodnjega dela telesa, prebajalno mralico, bolezni na koži, v možganih in zenske bolezni; čistijo kri in lahko odpravljajo blato. Ni ga zdravila, ki bi bilo boljše in pri tem popolnem neškodljivo zoper

telesno zapretje,

gotovi vir vseh bolezni. Ker so posladkorjene, uživajo jih radi tudi otroci. Te pile so odlikovane s jako častnim pismom **dvorne svetnika Pitha.**

Jedna škatljica s 15 pilami velja 15 kr. — Zavitek, osem škatljic skupaj, 120 pil, velja samo 1 gld. a. v. (690—8)

Svarjenje! Vsaka škatljica, ki nima firme: **Apotheke zum heiligen Leopold** in na zadnji strani naše varstvene znamke, je ponarejena, ter svarimo, naj se ne kupuje.

Paziti se mora dobro, da kdo ne dobi slabega, neuplivenega ali celo škodljivega izdelka. Vsakdo naj izrečno zahteva **Neusteinovih Elizabetinih pil,** te imajo na zavitku ter navodilu za rabo poleg stoječi podpisi.

Glavna zaloga na Dunaji: Apotheke „zum heiligen Leopold“ des **Ph. Neustein, Stadt, Ecke der Planken- und Spiegelgasse.** Za 1 gld. 15 kr. pošljemo franco jeden zavitek.

Tuči:
11. januarja.
Pri **Slonu:** Lóvy z Dunaja. — **Pietko** iz Zagreba. — **Tomaseo** iz Splita. — **Stein** z Dunaja. — **Len-Eygel** iz Budimpešte. — **Pajk** iz Maribora. — **Kraus** z Dunaja. — **Tomec** iz Gorice.
Pri **Malici:** Hostnig z Dunaja. — **Köster** iz Grada. — **Schuster** iz Trsta. — **Lov** z Kočevja.
Pri **avstrijskem cesarju:** Bizjak iz Litije.

Kuverte s firmo
priporoča po nižji ceni
NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.